

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Άποστολικό Ανάγνωσμα Κυριακῆς 18 Αύγουστου 2019, Θ' ἐπιστολῶν (Α' Κορ. γ' 9-17).

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἳτινές ἐστε ὑμεῖς.

1. «Θεοῦ γεώργιον»

Τρεῖς εἰκόνες χρησιμοποιεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος γιὰ νὰ παρομοιάσει τὴν Ἐκκλησία, καθὼς ἀπευθύνεται στοὺς χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου.

Ἡ πρώτη εἰκόνα εἶναι αὐτὴ τοῦ ἀγροῦ. «Θεοῦ γεώργιον» εἶστε, τοὺς λέει. Εἶστε ἀγρὸς ποὺ ἀνήκει στὸ Θεὸ καὶ καλλιεργεῖται ἀπὸ Αὐτὸν διὰ τῶν ἐργατῶν τοῦ Ευαγγελίου.

Πράγματι, ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἕνας μεγάλος ἀγρὸς ὅπου ἐργάζονται πολλοί, σὲ ποικίλες διακονίες καὶ μὲ διαφορετικὰ χαρίσματα ὁ καθένας.

Ἄλλος ἀναπτύσσει φιλανθρωπική δραστηριότητα, ἄλλος ἐπιμελεῖται τὸ κήρυγμα, ἄλλος μεριμνᾷ γιὰ τὴ νεότητα, ἄλλος φροντίζει τὴν εὐταξία καὶ εὐκοσμία τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς θείας λατρείας. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει καὶ στὰ χωράφια. Οἱ ἐργάτες ποὺ μισθώνει ἓνας ἰδιοκτήτης γιὰ νὰ καλλιεργήσουν τὸ κτῆμα του μοιράζονται τὶς ἐργασίες: ἄλλος σκάβει, ἄλλος φυτεύει, ἄλλος ποτίζει, ἄλλος κλαδεύει, ἄλλος συγκεντρώνει τοὺς καρπούς. Ὅλοι ὅμως ἐργάζονται στὸ ἴδιο χωράφι γιὰ τὸν ἴδιο κύριο. Ὅστε «ὁ φυτεύων καὶ ὁ ποτίζων ἓν εἰσιν» (Α΄ Κορ. γ΄ 8)· ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι κι αὐτὸς ποὺ φυτεύει κι αὐτὸς ποὺ ποτίζει καὶ ὁποῖος ἄλλος ἐργάζεται στὸν ἀγρὸ τοῦ Κυρίου· διότι ὅλοι εἶναι ὑπηρέτες τοῦ ἴδιου Κυρίου, ποὺ ἐργάζονται στὸ ἴδιο ἔργο.

Ἐνας εἶναι ὁ ἀγρός, κι ἄς εἶναι πολλές οἱ διακονίες καὶ τὰ χαρίσματα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς συμβουλεύει: «εἰ γεώργιόν ἐστε, διαιρεῖσθαι οὐ χρή, ἀλλ' ἐνὶ φραγμῶ τῷ τῆς ὁμονοίας τειχίζεσθαι» (PG 95, 592). Ἀφοῦ συναποτελεῖτε ἓναν ἀγρό, δὲν πρέπει νὰ χωρίζετε μεταξὺ σας, ἀλλὰ νὰ περιτειχίζεσθε ἀπὸ τὸν φράκτη τῆς ὁμόνοιας καὶ τῆς ἀγάπης.

2. «Θεοῦ οἰκοδομῆ»

Ἡ δεύτερη εἰκόνα ποὺ ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶναι αὐτὴ τῆς οἰκοδομῆς. «Θεοῦ οἰκοδομῆ ἐστε», λέει καὶ ἐννοεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι οἰκοδομῆ τὴν ὁποία θεμελίωσε καὶ κτίζει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ἔχοντας ὡς ὄργανά Του τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους καὶ τοὺς συνεχιστὲς τους. Ἀσάλευτο θεμέλιο τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς εἶναι ὁ Χριστός, καὶ τὸν αἰώνιο αὐτὸν θεμέλιο λίθο κανεὶς ἀπολύτως δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ μετακινήσει καὶ νὰ τὸν ἀντικαταστήσει μὲ ἄλλον. Ὁ θεῖος Ἀπόστολος ἰδιαιτέρως ἐφιστᾷ τὴν προσοχή σ' ὅσους ἔχουν ἀναλάβει τὸ κτίσιμο πάνω στὸ θεμέλιο αὐτό: «ἕκαστος βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ»· ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς κτίστες ἄς προσέχει πῶς οἰκοδομεῖ πάνω στὸ θεμέλιο.

Κτίστες ἐδῶ ἐννοεῖ κυρίως τοὺς διδασκάλους καὶ διακόνους τοῦ Εὐαγγελίου καὶ γενικῶς καθέναν ποὺ ἔχει ἀναλάβει τὴν ἐπιμέλεια ἄλλων ψυχῶν. Συνεπῶς, ὀφείλουν νὰ προσέχουν οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς, οἱ παιδαγωγοί, κι ὅλοι ὅσοι συμμετέχουν στὸ ὑπεύθυνο ἔργο τῆς ἀγωγῆς καὶ πνευματικῆς οἰκοδομῆς, μάλιστα τῶν νέων ἀνθρώπων. Ὑπάρχουν γιὰ παράδειγμα γονεῖς ἢ δάσκαλοι ποὺ ἀντὶ νὰ κτίσουν, γκρεμίζουν ὅ,τι ἱερὸ καὶ ἅγιο ὑπάρχει στὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν. Μὲ τὰ λόγια τους καὶ τὴ ζωὴ τους κλονίζουν τὴν πίστη τῶν νέων καὶ τοὺς ὠθοῦν στὴ ζωὴ τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς ἀνηθικότητος. Ὑπάρχουν χριστιανοὶ οἱ ὁποῖ-

οι μὲ τις ἔριδες καὶ τις μεταξύ τους διαμάχες σκανδαλίζουν καὶ ἀπομακρύνουν τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Ἀντίθετα, πόσο εὐλογημένο εἶναι τὸ ἔργο τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ποὺ μὲ κόπο καὶ ὑπομονὴ οἰκοδομοῦν τις ψυχὰς μὲ ἅγιες ἀρετές, τὴν πίστη, τὴν ὑπομονή, τὴν ἀγνότητα, τὴ συγχωρητικότητα, τὴν ἀγάπη... Αὐτοὶ χρησιμοποιοῦν στὴν οἰκοδομὴ τὰ πιὸ ἀκριβὰ καὶ ἀνθεκτικὰ ὑλικά, γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἔργο τους ἀντέχει ὄχι ἀπλῶς στὸ χρόνο ἀλλὰ στὴν αἰωνιότητα.

3. «Ναὸς Θεοῦ»

Τέλος, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρει στὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα καὶ μία τρίτη εἰκόνα: «ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν», λέγει· δηλαδὴ οἱ χριστιανοὶ ὅλοι μαζί εἶστε ναὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας.

Κάθε χριστιανός, ὡς μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καθίσταται μέρος τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Θεοῦ, «λίθος ζῶν», δηλαδὴ ἔμψυχο λιθαράκι τὸ ὁποῖο στηρίζεται στὸν «ἀκρογωνιαῖο λίθο», τὸν Χριστό, καὶ συνάπτεται ἀρμονικὰ μὲ τοὺς ἄλλους χριστιανούς, ὥστε ὅλοι νὰ συναποτελοῦν τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας (βλ. Α' Πέτρ. β' 4-6).

Συνεπῶς στὴν Ἐκκλησία δὲν μπορούμε νὰ ὑπάρχουμε ὡς αὐτόνομοι καὶ ἀνεξάρτητοι καὶ νὰ φερόμαστε ὅπως θέλουμε. Εἶμαστε ἐνωμένοι μὲ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ ἄρρηκτα συνδεδεμένοι μεταξύ μας. Καὶ ὅπως ἓνα πέτρινο σπίτι εἶναι ἀτελὲς καὶ ἐπικίνδυνον ἐὰν ὑπάρχουν σημεῖα ὅπου οἱ πέτρες δὲν ἔχουν δεθεῖ καλὰ μεταξύ τους, ἔτσι καὶ γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὡς σύνολο ἀποτελεῖ πληγμὰ τὸ νὰ ἀποκόπτεται κάποιο μέλος της, καὶ μάλιστα νὰ παρασύρει μαζί του καὶ ἄλλα μέλη. Ἄν ἀποτελεῖ φοβερὴ βεβήλωση τὸ νὰ γκρεμίζει κάποιος ἓναν ἱερὸ Ναό, ἀποτελεῖ ἀσύγκριτα μεγαλύτερη ἱεροσυλία τὸ νὰ καταστρέφει τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ τὴν μολύνει μὲ πλανεμένες διδασκαλίες ἢ μὲ ἀνήθικη καὶ ἀκόλαστη ζωή. Ἄς προσέξουμε λοιπὸν πολὺ, διότι, ὅπως τονίζει κι ὁ ἅγιος Ἀπόστολος, ἐὰν κάποιος μὲ τὴν πλανεμένη διδασκαλία του καὶ τοὺς φατριασμούς του καταστρέφει τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ δηλαδὴ τὴν Ἐκκλησία, «φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός», θὰ τὸν καταστρέφει ὁ Θεός, διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος. Εἶναι δικό Του κτῆμα, ἱερὸ καὶ ἀπαραβίαστο, τὸ ὁποῖο κανεὶς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ μολύνει καὶ νὰ καταστρέφει.